

derester til dette indgivet Andragende om at maatte faa et privat Væssespor i Korbæk, saaledes at alle Udgifterne ved Anlægget deraf betales af Andragerne. — Banen har nu været i Drift i 3 Aar, og det har vist sig, at Banen Nord og Vest for Døstrup Station ingen som helst Interesse har for denne Station, idet stadig, ligesom tidligere, Fragtvogn fører 2 Gange ugentlig fra Sognene Nord for Korbæk gennem denne By ad Ribevejen til Hobro. Det er kun ved en Privatmands Velvillie, at Korbæk og navnlig det deri anlagte Andelsmejeri, for hvis Bestyrelse han er Formand, er i Stand til at benytte Banen med Guds, nemlig ved at køre over en ham tilhørende Markvej og Bro.

I Genhold til ovenstaaende og med Henvisning til, at Arealet alt er eksproprieret, bede Andragerne, der ere Repræsentanter for 10 Byer i Omegnen af Korbæk, om Folketingets Hjælp til, at Villietsalgstedet i Korbæk maa blive omdannet til en Holdeplads med fuld Godsstrafik. Omdannelsen vil efter sagkyndiges Udtalelse være let og billig.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministerens Overvejelse.

60. Fra Udgiver og Redaktør af „Husmandsbladet“ Frederik Dehlerich af Toreby om forhøjet Statsunderstøttelse. (Indbragt den 8de Januar 1897 af Folketingsmanden for Standerborg Amts 2den Valgkreds, J. Sørensen.)

Efter at et af Andrageren i Maret 1885 indgivet Andragende paa Indstilling af Folketingets Finansudvalg var bleven henvist til Indenrigsministerens Overvejelse (se Tillæg B. for 1884—85, Sp. 1343—46, Folketingstidenden Sp. 1622—39), blev der af Kontoen paa Finansloven til Landbruget bevilget ham 300 Kr., som han senere har faaet hvert Aar, i et enkelt Aar endvidere ekstraordinært 100 Kr. Han har nu i Slutningen af August 1896 indgivet et Andragende til Landbrugsministeren om, at en betydelig forhøjet Statsunderstøttelse maatte blive ham tildelt. Paa dertil givne Foranledning har han senere indsendt til Landbrugsministeren en Række anbefalende Udtalelser om „Husmandsbladet“ og om hans øvrige Virksomhed for Husmandsagen, som ere givne ham af forskellige Landboforeningers Formænd. Da han endnu intet Svar har faaet paa sit Andragende og derfor er bange for, at han i Tilfælde af et ugunstigt Svar vilde blive afskaaren fra i denne Aigsdagsfamling at henvende sig til Folketinget for at faa dettes Støtte, har han fundet det rettest allerede nu at foretage dette Skridt. Han henviser til de givne Anbefalinger fra Landboforeningsformænd, til Indholdet af den medfølgende 13de Aargang (1896) af „Husmandsbladet“, særlig til den deri S. 277 indeholdte „Husmandsbladets Historie“, samt til de billige Landbrugsfkrifter, han i Tiden fra 1887—96 har udgivet, idet han om disse sidste særlig bemærker, at Pengesfordelen ved Udgivelsen af disse er saa forsvindende lille, at han kun har vovet Udgivelsen i Haab om ad den Vej at kunne vinde Tilgang af Holdere til „Husmandsbladet“. I det i Afskrift medfølgende Andragende til Landbrugsministeren henvises særlig til de betydelige Udgifter dels til Uddeling af Trø, Saasæd, Kalk, Kunstgødning, Redskaber m. m., dels til Rundrejser, dels til Porto m. m., der ere nødvendige for hans Bladvirksomhed paa Grund af den særlige praktiske Maade, hvorpaa Bladets Redaktion er og bør være ordnet, nemlig gennem Medarbejdere rundt om i Landet samt en udbredt Privatkonsulentvirksomhed. Han anfører endvidere, at for 5—6 Aar siden mistede Bladet de aarlige Understøttelser, det havde fra det Raben-Levekauffe Fond og fra Ballø Stift, ligesom der ogsaa i de sidste 4 Aar er foregaaet en overordentlig betydelig Nedgang i det Antal Eksemplarer af det, der gratis uddeltes fra en Del Godser. Yderligere Støtte fra Statens Side er nu nødvendig for hans Virksomhed for det mindre Jordbrugs Fremme, og til at faa en saadan beder han om Folketingets Bistand.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Landbrugsministeren.